

BADANIA NAD ZASTOSOWANIEM ZIEMNIAKÓW O RÓŻNEJ ZAWARTOŚCI BIAŁKA W TUCZU BEKONOWYM

Stefan Hoser

Katedra Żywienia Zwierząt WSR w Poznaniu
Kierownik: prof. dr K. Gąwęcki

Wartość pastewna ziemniaków zależy przede wszystkim od zawartości skrobi. Skrobia stanowi najistotniejszą część suchej masy ziemniaka. Inne związki organiczne: białko, włókno i tłuszcz oraz związki nieorganiczne, znajdują się w znacznie mniejszych ilościach. Aczkolwiek związki te, a szczególnie białko, w żywieniu tuczników odgrywają niewątpliwie pewną rolę, to jednak na ogół nie zaznaczała się tendencja, aby przez podniesienie zawartości białka w ziemniakach zwiększyć ich wartość pastewną. Nasunęło się więc pytanie, czy przez wyhodowanie odmian ziemniaków o wyższej zawartości białka będzie można otrzymywać większą wartość pastewną ziemniaka.

Doświadczenie zostało wykonane w Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym WSR w Gorzynie. Do doświadczenia zostały przeznaczone prosięta własnego chowu rasy wielkiej białej polskiej.

W żywieniu tuczników użyto ziemniaków trzech odmian: miejscowe z Gorzyna „Flora” oraz wyhodowane w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Gdańsku dwie odmiany — niskobiałkową i wysokobiałkową.

Dawki paszy — poza ziemniakami — zawierały mieszankę przemysłową „Bekon” i mleko chude, dla wszystkich grup w jednakowych ilościach.

Utworzone zostały 3 grupy tuczników przy zachowaniu zasady analogów pod względem pochodzenia, daty urodzenia i ciężaru prosiąt. W każdej grupie było 10 osobników.

Opracowanie wyników uwzględniało:

- a) kształtowanie się średnich dziennych przyrostów tuczników w poszczególnych grupach,
- b) zużycie paszy na przyrost 1 kg ciężaru w przeliczeniu na jednostki i białko,
- c) ocena przydatności połówek dla przemysłu mięsnego.

Średni skład kiszonki z poszczególnych odmian ziemniaków (w %) był jak następuje:

	Odmiana „Flora”	Odmiana niskobiałkowa produkcji IHAR	Odmiana wysokobiałkowa produkcji IHAR
Woda	76,58	77,19	76,03
Sucha masa	23,42	22,91	23,97
Białko ogólne	1,59	1,29	2,56
Białko ogólne strawne	1,15	0,93	2,20
Tłuszcz	0,10	0,09	0,10
Włókno	1,66	1,30	1,60
Popiół	1,98	1,00	1,59
Bezazotowe wyciągowe	16,93	18,28	15,92
Zawartość:			
kwasu mlekowego	1,98—50,8	0,98—61,8	2,59—81,4
kwasu octowego	1,14—43,9	0,38—36,1	0,37—17,7
kwasu masłowego	0,20— 5,3	0,03— 2,1	0,03— 0,9
pH	3,90	4,05	3,92
Ocena kiszonki	25 pkt.	29 pkt.	38 pkt.
wg Fliega	dobra	dobra	bardzo dobra

W ciągu całego doświadczenia średnie dzienne przyrosty utrzymywały się na poziomie całkowicie zadowalającym, wynosiły bowiem:

w grupie I	— odmiana Flora	628 g ± 68,5
„	II — odmiana niskobiałkowa	635 g ± 60,9
„	III — odmiana wysokobiałkowa	652 g ± 67,2

Różnice statystycznie nie zostały udowodnione. Zużycie paszy we wszystkich odmianach było podobne — różnice nie były istotne.

Tuczniaki, które w dniu zakończenia tuczu osiągnęły ciężar powyżej 85 kg, zostały przeznaczone do uboju. Grubość słoniny oraz długość i szerokość połówek zadecydowały, że — tuczniaki wszystkich grup zakwalifikowane zostały do klasy I.

Ocena standaryzacyjna nie wykazała różnic w przydatności tuczniaków poszczególnych grup dla przemysłu mięsnego (przy kwalifikacji połówek do przerobu na bekon).

Układ doświadczenia nie wykazał, aby stosowanie w tuczu bekonowym ziemniaków różnych odmian o różnej zawartości białka miało wpływ na wyniki tuczu. Tuczniaki wszystkich grup niezależnie od tego czy stosowano ziemniaki odmiany „Flora”, czy też niskobiałkowe, względnie wysokobiałkowe, wykazały podobne średnie dzienne przyrosty ciężaru, podobne zużycie paszy na przyrost 1 kg ciężaru oraz podobną przydatność dla przemysłu bekonowego.

Otrzymany wynik nie wyklucza, że przy innym układzie doświadczenia, na przykład przy zróżnicowanych dawkach paszy treściwej, wy-

równujących poziom białka w dawce paszy poszczególnych grup tuczników, wyniki mogą być inne. Wydaje się jednak, że próby zaoszczędzenia paszy treściwej poprzez stosowanie ziemniaków o wysokiej zawartości białka nie miałyby większego praktycznego znaczenia, tym więcej, że zawartość bezazotowych wyciągowych w odmianie ziemniaków o wyższej zawartości białka jest mniejsza niż w odmianie o niższej zawartości białka.

C. Хозер

ОПЫТ ПО ПРИМЕНЕНИЮ КАРТОФЕЛЯ С РАЗНЫМ СОДЕРЖАНИЕМ ПРОТЕИНА В БЕКОННОМ ОТКОРМЕ

Резюме

В опыте использовано 3 разновидности картофеля с разным процентным содержанием протеина. Силосованный картофель с низким содержанием протеина заключал 1,59 и 1,29%, с высоким содержанием протеина 2,56%. Картофель скармливался с соответствующим количеством концентрированных кормов 30 откормочникам, в 3 группах по 10 штук. Средние дневные приросты в отдельных группах колебались в границах 628—652 гр. После убоя все откормочники зачислены в I кл. Не обнаружено никаких различий между группами в приростах живого веса, потреблении корма и беконной пригодности тушек.

S. Hoser

POTATOES OF DIFFERENT PROTEIN CONTENT IN BACON PIGS FEEDING

Summary

Three varieties of potatoes of different protein content were used in the experiment. Ensiled potatoes containing 1.59, 1.21, and 2.56 per cent of crude protein were given, with a suitable amount of concentrates and skimmed milk, to 30 bacon pigs divided into 3 groups. Mean gains in weight were from 628 to 652 g daiy in individual groups. After slaughter all carcasses were evaluated as 1st class. No difference was found between groups as to gain in weight, food utilization and fitness of carcasses for bacon production.